

Nr 124.

Av herr **Lövgren** i Nyborg, om ändrad lydelse av 1 § i lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område.

Den av 1918 års riksdag antagna "lag om rätt för nyttjanderättsinnehavare att inlösa upplåtet område" visade sig redan från början otillräcklig att tillfredsställande fylla den uppgift för vilken den tillkommit. Redan vid 1919 års riksdag väcktes motionsvis förslag om en omarbetning av lagen, men detta förslag vann icke riksdagens bifall. Vid 1920 års riksdag framlade regeringen en proposition, nr 38, vilken innehöll förslag till betydligt utvidgad inlösningsrätt för nyttjanderättshavaren. Detta förslag bifölls av riksdagen. Emellertid var icke heller detta förslag tillräckligt långt gående för såvida man med denna lagstiftning verkligen vill åstadkomma största möjliga antal *egna hem* på egen grund.

Vid frågans behandling i första kammaren framhölls av herr Lindhagen att 1 paragrafens bestämmelse om en minst 20 årig kontraktstid skulle utestänga en mängd dylika nyttjanderättshavare från möjligheten att erhålla en tryggad besittning till det område, på vilket de uppfört sitt hem och nedlagt mångårigt arbete, endast av den formella anledningen att det sista kontraktet icke lydde på en tid över 20 år.

Men det är icke allenast bestämmelsen i paragraf 1, som lägger hinder i vägen för en nyttjanderättsinnehavare att inlösa ett upplåtet område, utan kanske i nästan lika hög grad bestämmelsen i tredje paragrafen om ett avstånd av minst 200 meter från huvudfastighetens boningshus, tomtplats eller trädgård. I många fall är det så, att en person fått ett område upplåtet åt sig som ligger på ett avstånd av mindre än 200 meter från huvudfastighetens byggnader, men likväl har en älv eller en landsväg som skiljer den från huvudfastigheten; att i de flesta dylika fall inlösningsrätt utan olägenhet för jordägaren kan tillerkännas nyttjanderättsinnehavaren är självklart och

jag anser därför, att lagen för att fylla sitt syfte bör kompletteras med en bestämmelse om rätt för nyttjanderättsinnehavaren att inlösa ett upplåtet område, även om det ligger på mindre avstånd än 200 meter från huvudfastigheten, när detta kan ske utan olägenhet för densamma.

På grund av vad jag sålunda anfört, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande ändrade lydelse av § 1 i Lag om rätt i vissa fall för nyttjanderättsinnehavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område:

Har en för viss tid till brukande upplåten del av en fastighet över tjugu år i följd innehafts av annan än ägaren och har området så bebyggt, att därå — — — — —
— — — — — bostadslägenhet.

samt att i lagen inarbetas en bestämmelse, som tillerkänner nyttjanderättsinnehavaren lösningsrätten även om området ligger på ett kortare avstånd än 200 meter från huvudfastighetens boningshus, tomtplats eller trädgård, när detta kan ske utan olägenhet för huvudfastigheten.

Stockholm den 21 jan. 1921.

O. W. Lövgren
i Nyborg.
